

Oarpeții de pește hotare

Compania Amoros și Augustin

În numele relațiilor de colaborare și prietenie pe care Teatrul „Făndărică” le întreține cu artiști păpușari din lumea întreagă, iată, după trupa de animație din Bratislava și după germanul Albrecht Roser, a poposit pe scena sa și compania franceză Amoros și Augustin.

Relativ tânără (a debutat în 1976), compania e de fapt un tandem compus din Luc Amoros și Michèle Augustin, care s-a afirmat cu trei spectacole de marionete adresate copiilor: **Marele voiaj**, **Arlechinada**, **Charlotă cu ciocolată**. După patru ani, cei doi artiști s-au reprofilat, încercând să revie milenara tradiție a teatrului de umbre. Buni cunoscători ai acestui mod specific de expresie și apelând la tezaurul artei orientale — pictură, muzică, literatură —, ei au creat un personaj original, numit Püberg, eroul de pergament.

Püberg, un fel de bufon tragicomic, a devenit protagonistul primelor spectacole pentru adulți și adolescenți: **Cif e ceasul, doamnă Pătrunjel?**, **Pinocchio**, **În pintecele balenei**.

„Operă obscură și rizibilă pentru o flacără și patru voci”, **Püberg și moartea** (spectacol cu care cuplul a reputat succese incontestabile, obținând numeroase distincții la festivaluri de gen), prezintă pe un ecran de pergament tragedia căderii Imperiului bizantin sub presiunea forțelor armate a sultanului turc Mahomed II. Eroi (împăratul Constantin, nebunul curții — Püberg, frumoasa curtezană, cititoare în stele, comandantii de armate) sînt și ei desenați pe pergament, ca și

grosul trupelor, flota maritimă și... rachetele nucleare.

Făcînd umbrele să gliseze pe ecranul luminat, artiștii francezi găsesc soluții fine și subtile pentru a avertiza împotriva dezastrului pe care-l provoacă dezlănțuirile oarbe ale pasiunilor războinice.

Semnificația tragică a Morții atotstăpîitoare, dansînd grotesc pe mormanele de cadavre ale armatelor zdrobite, pe trupurile eroilor — atît ale celor care au încercat să se împotrivească, cît și ale celor care au privit nepăsători pericolul —, pe capetele miniaturale ale mulțimii derutate și înspăimîntate, tulbură și pune pe gînduri, în pofida convenției oarecum ostentative stabilite de spectacol, în care minuirea paravanelor pictate, împinse cam stîngaci cu un soi de sulite lungi, descoperă, pe alocuri, și imperfecțiunile de tehnică.

Calitatea principală a acestei reprezentații se datorează talentatului desenator Amoros. Am admirat fără rezerve siluetele în stil oriental, suite de figuri parcă în filigran, ale căror contururi în peniță sînt colorate cu rafinement; deosebit de expresive, chipul Morții (un arabesc de tigve mari și mici), precum și figura hazlie a micuțului Püberg, cu coif și guler-platoșă, cu pantaloni bufanți de arlechin. De mare efect, muzica semnată de Richard Harmelle, executată cu virtuozitate la o uriașă combină muzicală (clopoței japonezi, tobe mari și mici, talgere, citele, clape) de un veritabil om-orchestra, care cîntă și la microfon!

Spiritualul text al lui Augustin a generat o performanță de interpretare; prin calibrul și amplitudinea registrului acestei singure voci, se exprimă perfect și nuanțat toate personajele piesei.

Un spectacol cult, a cărui anvergură intelectuală ne-a cucerit.

Valeria DUCEA